

Otevřete Pandořinu skříňku klasické hudby

04.12.2006, Martin Dobiáš

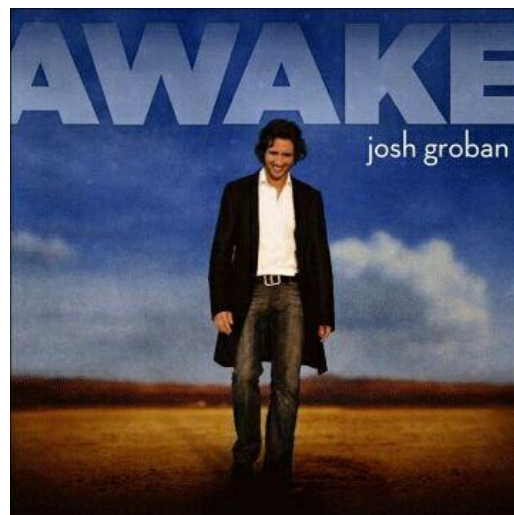
Josh Groban po třech letech navazuje na svou úspěšnou desku "Closer" albem "Awake". Sám o ní říká: *"Ta hudba stále zní tak, jako by vycházela přímo z mého srdce, z mé duše, z mého hlasu. To je pro mě nejdůležitější. Mým cílem na novém albu je, abych takovou hudbu dokázal vytvořit a najít lidi, kteří by mi s tím pomohli."* Podařilo se?

Josh Groban - Awake

Celkový čas: 57:59

Skladby: Mai, You Are Loved (Don't Give Up), Un Dia Llegara, February Song, L'Ultima Notte, So She Dances, In Her Eyes, Solo Por Ti, Now Or Never, Un Giorno Per Noi (Romeo e Giulietta), Lullaby, Weeping, Machine

Vydavatel: Warner Music



Josh Groban. Přesně tohle jméno je ve Spojených státech známé a propírané stejně jako v České republice Aneta Langerová. Ne že by měli stejný osud, ale oba se vynořili tak nějak z "ničeho" a během krátké doby si dokázali získat velmi širokou základnu fanoušků. Joshovi se to povedlo v roce 2001, kdy přišel s debutem hrdě nesoucím jeho jméno. Dokázal na něm, že zakomponovat prvky popu do klasické hudby nemusí být vždy katastrofa, ale že je taky hodně věcí, které se dají zlepšit. Recenzi kolegy Luboše Rosího najdete zde. Ne že by to byla špatná deska, ale určitý stereotyp a nuda na ní opravdu je. Tyto chyby se Josh rozhodl napravit o dva roky později. Nahrál album "Closer" a celý svět mu ležel u nohou. Jeho píseň se objevila v úspěšném seriálu "Ally McBeal" a duetem "The Prayer" s Charlottou Church dokonce zahajoval Olympijské hry v Salt Lake City. Aby si fanoušci přišli na své, přichází letos na podzim, tedy přesně po třech letech od vydání druhé nahrávky, se svým třetím albem "Awake".

Už první tóny úvodní "Mai" naznačí, jakým směrem se Groban vydal. Zůstal u zaběhnutých postupů - od dob, kdy vyšlo "Closer" se opravdu moc nezměnilo. V nástrojích stále hraje prim klavír, smyčcové party, hojně je použita kytara. Instrumentální doprovod je však oproti vynikajícímu tenoru zatlačen mírně do pozadí. Pravdou zůstává, že hlas zpěváka patří k největším pozitivům desky, občas je ale vokální projev opravdu nudný a za naprosto zbytečné považují velice dlouze vyzpívávané části především v závěrech písní (zářným příkladem je "Un Giorno Per Noi"). Kvůli nim si není možno vychutnat všechny přenádherné hudební aranže klidně a nerušeně, pro dokonalý zážitek z hudby je třeba opravdu velmi silné dávky soustředění. Beze změny zůstalo i základní schéma skladeb. Pomalý, většinou instrumentální začátek, postupný přechod do bouřlivého refrénu, klidnější pasáž, opět refrén a celé to skončí zklidněním nástrojů s nepostřehnutelným fade-outem. Přesně takto vypadá prvních deset písní. Jenže na disku je písní třináct...

Jak Josh uvádí na svých oficiálních stránkách, mezi jeho velké idoly patří jihoafrický hudební sbor Ladysmith Black Mambazo. A tak jej napadlo, že by mohl podniknout výlet do Afriky a dohodnout se na společné spolupráci. Nuže, povedlo se a vznikly z toho snad dvě nejlepší písně na albu - sladká a romantická "Lullaby", která se nenápadně přehoupne do veselejší "Weeping" s bongo bubny. Jako blesk z čistého nebe se tak najednou z disku line africký gospel doplněný o něžný hlas hlavního interpreta, ke standardním hudebním linkám přibudou africké melodie a posluchač se přesune během vteřiny do jiného hudebního žánru. Aby toho nebylo málo, závěrečnou tečku udělá multižánrová "Machine", skrývající v sobě orientální motivy v kombinaci s jazzem. Dechové sólo v závěru písně je opravdu zavírák na jedničku.

Do nového alba "Awake" byly vkládány veliké naděje a musím uznat, že skladby jako "Mai", "You're Loved (Don't Give Up)" nebo zmiňovaná "Weeping" opravdu patří k velmi silným okamžikům nahrávky. Zbytek ovšem zůstává pouze v šedém průměru. Skladby splývají, není slyšet žádnou výraznou melodii a než se dostanete k záživnější části stopáže, tak pravděpodobně usnete. Škoda, potenciál ta deska opravdu měla.